

reelle alternativer til ubetingede fængselsstraffe. Sikkert er det dog, at vi i Venstre ønsker, at der skal være mærkbare konsekvenser for voldelige mænd.

Samtidig behandler Folketinget i dag lovforslag om styrkelse af ofres retsstilling, der vil forbedre de forurettedes muligheder for at følge sagen og indføre vejledningspligt for anklager og politi om ofres retsstilling. Venstre hilser vedtagelsen af dette forslag velkommen.

Et særligt problem udgør den såkaldt æresrelaterede vold, men jeg kan forstå, at rigspolitiet har udarbejdet en strategi for behandlingen af sådanne sager og en handlingsplan for, hvorledes indsatsen bedst samarbejder med andre relevante myndigheder for at forhindre denne vold.

Socialpolitisk er der andre tiltag. Der er en række forskellige initiativer, bl.a. en sekspunktplan, som socialministeren nævnte i sin tale.

Derudover bemærker Venstre, at regeringens fokus på at bryde den negative sociale arv er uformindsket, herunder at regeringens handlingsplan for mænds vold mod kvinder og børn, der løber fra 2005 til 2008, er udmøntet i 37 konkrete initiativer som mulighed for akut psykologhjælp, kampagner rettet mod etniske kvinder på krisecentrene og øget informationsindsamling, der gør det muligt at danne sig et overblik.

Også for børn er der søsat initiativer. Bl.a. skal der sikres mulighed for, at børn kan beholde tilknytningen til daginstitutioner og skoler, at socialt netværk og familien inddrages i højere grad, og at netværksgrupper giver børn, der har overværet vold i hjemmet, mulighed for at bearbejde deres oplevelser. I det hele skal indsatsen sikre, at man for både mænd, kvinder og børn så vidt muligt bryder det mønster med vold, der hersker i de pågældende familier.

Desværre kan ingen af de ovennævnte initiativer sikre, at vold i hjemmet ikke forekommer. Det kan være medvirkende til, at antallet af voldstilfælde formindskes, men det er i sidste ende de voldelige mænds ansvar.

Derfor hilser Venstre socialministerens initiativ vedrørende en landsdækkende kampagne med det fokus velkommen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke nogen spørgsmål. Tak til ordføreren.

Hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Vold mod kvinder og børn af forsmåede ægtemænd, kæresten eller andre, som ikke kan styre deres aggressive adfærd, er afskyeligt. Det tror jeg alle er enige om, måske lige med undtagelse af dem, der udøver volden.

Kl. 11.15

En ting er selve volden og de fysiske skader, men værre end de fysiske skader er de psykiske og frygten hos mange kvinder for, at det her skulle ske igen. Børn traumatiseres for livet, det er ikke altid, de er udsat for vold, men bare det at opleve far banke mor er for de fleste en oplevelse, der brænder sig fast i erindringerne for livet. Ofte ligger der misbrugsproblemer bagved.

Mange udenlandske kvinder og deres børn hentet til Danmark af danske mænd udsættes for vold. Mange kvinder og børn i indvandrerfamilier udsættes for vold. Årsagerne er mange, og løsningerne er ikke nemme. Derfor synes jeg, det er en meget relevant debat, vi har her i dag, og et meget relevant emne at tage op.

For Dansk Folkeparti handler det om to ting. Dels handler det om, at der selvfølgelig skal være et ordentligt strafniveau for de personer, som udøver volden, og samtidig skal der også være et ordentligt behandlingstilbud, så vi forhåbentlig kan få dem kodet om oppe i hovederne til at argumentere med ord frem for med næverne.

Næsten endnu vigtigere er beskyttelsen af kvinder og børn. Det må være ganske forfærdeligt at skulle leve i konstant frygt for, at en eller anden vanvittig eksmand eller ekskæreste skal opsøge en. Alene denne frygt kan være opslidende og endnu mere invaliderende end en eventuel fysisk vold.

Der er sat en masse satspuljepenget af til krisecentrene. Penge, der falder på et tørt sted. Desværre kniber det som i mange andre tilfælde, hvor politi og sociale myndigheder skal samarbejde, med at få koordineret tingene. Senest har vi i pressen set, at kommunerne nu, når de får overdraget opgaven, indlogerer kvinderne på hotel, enten på grund af at der mangler sikrede pladser, eller også fordi man er ude i noget ganske elementær kassetænkning. Jeg skal ikke kunne sige, hvilke motiver der er, men det er en ganske uacceptabel måde for kommunerne at håndtere de her problemer på.

Der er taget utrolig mange initiativer på det her område, senest med bortvisningsloven, som vi også har set en evaluering af, og der er i hvert fald noget, der tyder meget på, at kendskabet til